

Прѣсямъ.

Прѣсямъ*) Българскыйтъ владѣтель (836 — 842), былъ толковъ кроткъ, добросердеченъ, и благосклоненъ, колкото че баща му былъ лютъ и жестокъ. Той първыи направи траенъ миръ съ гърцытъ и, като ся умилостиви надъ жалостното състояніе на многочисленытъ робіе въ Българію, гърцы и славены македонцы, склони на прѣдложеніето на Византійскый императоръ да ги пусне да ся върнатъ въ отечеството си. И когато даже бояритѣ му ся възпротивихъ на това и не съгласявахъ за пущаніето на робитѣ, той съ търпѣніето и добродушіето си укроти ги и убѣди ихъ въ това великодушно дѣло.

Прѣсянъ присѣтствувалъ самъ при отпущаніето на робитѣ и като видѣлъ между тяхъ одного войника момъкъ младъ,

*) Нѣкои го наричатъ Прѣсямъ и Прѣсянъ, а нѣкои казуютъ и Владимиръ 1-й и го искаратъ като сынъ Омуртаговъ и баща на Борича (Бориса) покровителя на Българитѣ. Ный смы на мнѣніе че, Персоцъ еравни Пърди или Прѣсянъ и Горди.